

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถานการศึกษาชั้นสูง มีหน้าที่ตามพระ ราชบัญญัติคือ เป็นสถาบัน ที่ทำหน้าที่สอน วิจัย ให้บริการทาง วิชาการแก่ชุมชนและทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยครู ก็ได้รับการยกฐานะให้เป็น สถาบันการศึกษาใน ระดับอุดมศึกษาตามพระ ราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 โดยกำหนดให้มีหน้าที่คือ สอน วิจัย ให้บริการ วิชาการแก่ชุมชน และทำนุบำรุง ศิลป วัฒนธรรม ส่งเสริมอาชีพและวิद्यฐานะของครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร การศึกษา¹

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่สังคมคาดหวังว่าจะ เป็นผู้ นำและกระทำในสิ่งที่เป็น ประโยชน์ต่อสังคม หรือสิ่ง ที่สังคมต้องการ ให้สมกับที่ใคร่ครวญว่าเป็น แหล่ง วิชาการชั้นสูง

เหตุการณ์เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2516 ได้เปลี่ยนแปลงบทบาท และภาพพจน์ของ นักศึกษาไทยเป็นอันมาก และเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานและการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วย จะเห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการ เรียกร้องความ เป็นธรรมและความเสมอภาคในการศึกษาต่อฝ่ายบริหารและยังได้ เรียกร้องให้มหาวิทยาลัยทำ หน้าที่ของตนให้สมบูรณ์ขึ้น นอกจากนี้การจัดกิจกรรมนักศึกษาเปลี่ยนไปเน้นหนักในรูปของการ พัฒนาสังคมมากขึ้น

บางกรณีนักศึกษาได้มีการแสดงออกอย่างรุนแรงจนทำให้เกิดการขัดแย้งในความคิดเห็น กับอาจารย์และผู้บริหารจนถึงกับคณะกรรมการบริหาร สถาบันอุดมศึกษาบางคนต้องลาออกไปก็มี

¹ราชกิจจานุเบกษา, พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518, 92 : 48, (7 กุมภาพันธ์ 2518), หน้า 2.

จรรยา มิลินทร์ กล่าวว่า เมื่อมีปัญหาจากนักศึกษา ผู้บริหารจะได้รับความยุ่งยาก และเมื่อครั้นใจก่อนอาจารย์ จะมีอาจารย์เพียงบางส่วนเท่านั้น ที่พยายามจะศึกษาและทำความเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แล้วหาทางแก้ไขคลี่คลายเหตุการณ์ส่วนใหญ่แล้วอาจารย์จะเพิกเฉยและสงวนท่าที ไม่อาจตัดสินใจปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป ในบางกรณีผู้บริหารกับอาจารย์เกิดขัดแย้งกัน ความคิดเห็นแตกแยกกันออกไป และมีการรวมพวกที่มีทัศนคติและอุดมการณ์ตรงกัน เหตุการณ์ดังกล่าวแล้วนี้ สืบเนื่องมาจากความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันนั่นเอง¹

คณะกรรมการ-ปฏิรูปการศึกษา ได้สรุปว่า การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่เกิดขึ้นโดยการนำของนิสิตนักศึกษาเมื่อ 14 ตุลาคม 2516 นักศึกษาได้เปลี่ยนแปลงบทบาทของตนไปมาก มีการเดินขบวนเรียกร้องให้เปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ที่ล้าสมัยมีการเรียกร้องสิทธิเพื่อให้ปรับปรุงระเบียบแบบแผนให้เป็นไปตามวิถีทางประชาธิปไตย แต่เป็นการตื่นตัวในลักษณะปฏิกริยาต่อต้านระบบเผด็จการที่กดขี่เขาอยู่เป็นเวลานาน มากกว่าความตื่นตัวที่เป็นไปตามกระบวนการฝึกฝนทางการเมืองที่มีระเบียบแบบแผน²

ในวิทยาลัยครูภาคใต้ นักศึกษาได้แสดงบทบาทของกิจกรรมภายนอกสถาบันการศึกษาหลายอย่าง เช่น นักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช กับกรณีเผาจวนผู้ว่าราชการจังหวัดในปี พ.ศ. 2517 นักศึกษาวิทยาลัยครูภูเก็ตกับกรณีประท้วงบริษัทเหมืองแร่เพิ่มโกและบุกพังโรงพิมพ์หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา และวิทยาลัยครูยะลาเดินประท้วงรัฐบาลในกรณีโจรภาคใต้จับครู-อาจารย์ไปเรียกค่าไถ่ และยังมีการชุมนุมประท้วงอื่น ๆ อีกมากมาย กิจกรรมเหล่านี้จะเป็นลักษณะที่เป็นปฏิกริยาต่อต้านเผด็จ

¹จรรยา มิลินทร์, "คำปราศรัยในพิธีเปิดสัมมนาผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู ณ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา", 20 - 22 กรกฎาคม 2520.

²ลีปพนธ์ เกตุทัต, การปฏิรูปการศึกษา, (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 39.

การที่กศน. เขาอยู่เป็นเวลานานมากกว่าความตื่นตัวที่เป็นไปตามกระบวนการทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง จึงทำให้การแสดงออกในบางครั้ง ชัดต่อระเบียบข้อบังคับของสถาบัน และผิดกฎหมายของบ้านเมืองด้วย

อย่างไรก็ตามการฝึกหัดครูของประเทศไทยเราถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะครูจะต้องออกไปอบรม สั่งสอนเยาวชนของชาติให้เป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข แต่การที่จะให้ได้ครูที่ดีนั้น สถาบันการฝึกหัดครูจะต้องมีการสอน ฝึก อบรม ผู้ที่จะออกไปเป็นครู ทั้งในด้านการเรียนการสอนในหลักสูตร และกิจกรรมนอกหลักสูตร ให้เขาเหล่านั้นให้เข้าใจองค์แท้เสียก่อน ก่อนที่จะออกไปเป็นครูจริง ๆ

แต่เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งมักจะมีปัญหา และอุปสรรคเกิดขึ้นมากมาย เช่น ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือ มีนักศึกษาร่วมกิจกรรมเป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่จะไม่สนใจกิจกรรม ทางคณาจารย์ก็เช่นเดียวกัน มีอาจารย์เพียงไม่กี่ท่านที่สนใจกิจกรรมเหล่านี้ จึงทำให้การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควรจนบางครั้งถึงกับก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมากมาย เช่น การชุมนุมประท้วงเรียกร้องสิ่งต่าง ๆ จากฝ่ายบริหาร ปัญหาความขัดแย้งระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ปัญหาความขัดแย้งระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง สาเหตุดังกล่าวอาจจะเกิดจากความเข้าใจในวัตถุประสงค์และกระบวนการของการจัดกิจกรรมไม่ดีพอ หรืออาจจะมองไม่เห็นประโยชน์ของกิจกรรม ดังนั้นถ้าหากได้ศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาแล้ว ก็อาจจะช่วยให้การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการของคนส่วนใหญ่ได้ ซึ่งจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยขจัดปัญหาต่าง ๆ ได้ และอาจจะส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการทำกิจกรรมได้อันจะทำให้การจัดกิจกรรมในวิทยาลัยครูบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ในด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านพัฒนาสังคม ในวิทยาลัยครูภาคใต้ ว่า การจัดกิจกรรมได้บรรลุวัตถุประสงค์และมีวิธีการดำเนินงาน ตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด
2. เพื่อสำรวจปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมในวิทยาลัยครูภาคใต้
4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในกลุ่มนักศึกษาด้วยกันและภายในกลุ่มอาจารย์ด้วยกันว่า มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน หรือขัดแย้งกันในเรื่องใดบ้าง
5. เพื่อสำรวจความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่ว่าต้องการจะให้จัดกิจกรรมไปในแนวไหน อย่างไร

ปัญหาที่ทางการจะศึกษา

1. อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ในเรื่องวัตถุประสงค์ การดำเนินงาน และปัญหา ประการใดบ้าง
2. นักศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา เหมือนกันหรือแตกต่างกัน
3. อาจารย์ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา เหมือนกันหรือแตกต่างกัน
4. อาจารย์และนักศึกษส่วนใหญ่ ต้องการจะให้จัดกิจกรรมนักศึกษาไปในแนวใด

สมมติฐานในการวิจัย

1. อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องวัตถุประสงค์ การดำเนินงาน และปัญหา เกี่ยวกับกิจกรรมในด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรมและด้านพัฒนาสังคม แตกต่างกัน
2. นักศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. อาจารย์ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการในการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน

ภูมิหลังและความสำคัญของการวิจัย

การฝึกหัดครูในประเทศไทย เกิดขึ้นครั้งแรกใน พ.ศ. 2435 รัชสมัยของสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ขึ้นที่โรงเรียนเล็ก จัดสอนเฉพาะระดับครูประถม แล้วย้ายไปอยู่ที่ตึกแมนณมิตร วัดเทพศิรินทราวาส มีโรงเรียนประถมเป็นที่ฝึกสอนด้วย ในปี พ.ศ. 2466 จึงขยายหลักสูตรฝึกหัดครูมัธยมขึ้น ในปีเดียวกันนี้เองกระทรวงธรรมการก็ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูมูลขึ้นอีกที่บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชื่อโรงเรียนฝึกหัดครูฝั่งตะวันตก เพื่อผลิตครูให้กับมณฑลหัวเมือง

พ.ศ. 2449 โรงเรียนทั้งสองได้ขยายไปรวมกันเป็นโรงเรียนประจำที่บ้านสมเด็จฯ เรียกรวมใหม่ว่า โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ฝั่งตะวันตก และอนุญาตให้มณฑลเปิดโรงเรียนครูมูลขึ้นเฉพาะมณฑลของตนได้

พ.ศ. 2456 รัชสมัยสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์เป็นโรงเรียนฝึกหัดครู และรวมเข้าเป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียนข้าราชการพลเรือนของรัชกาลที่ 5 จนได้รับการสถาปนาเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2459 ใน

ปี พ.ศ. 2460 กระทรวงธรรมการก็ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม (ทอวัง) ขึ้นที่ปทุมวัน อยู่ในสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เช่นกัน หลังจากนั้นได้ย้ายไปหลายแห่งแล้วมาเลิกไปภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองไม่กี่ปี

พ.ศ. 2460 มีกรมมหาวิทยาลัยขึ้น กรมฝึกหัดครูจึงย้ายไปอยู่กรมศึกษาธิการตามเดิม โดยครูมูลและครูประถมไปตั้งที่วัดบวรนิเวศ แล้วย้ายไปตั้งที่พระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ต่อมาย้ายมากองพันทหารราบที่หก ศรีอยุธยา จนถึงวังจันทร์เกษม คือกระทรวงศึกษาธิการปัจจุบัน เรียกชื่อว่า โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครในปีพ.ศ. 2499 จึงย้ายไปที่บางเขน และเรียกชื่อว่า โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครมาจนถึงปัจจุบัน

แผนกครูมัธยมไปเปิดขึ้นที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และดำเนินการเรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2471 กระทรวงธรรมการก็มอบหน้าที่ฝึกหัดครูมัธยมให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงเริ่มเปิดแผนกฝึกหัดครูมัธยมขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. 2473

การฝึกหัดครูที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการฝึกหัดครูชาย ฝึกหัดครูหญิงนั้นได้เปิดสอนครั้งแรกที่โรงเรียนเบญจมราชาลัย ตั้งแต่ พ.ศ. 2456 ต่อมา พ.ศ. 2476 ได้ย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ พ.ศ. 2480 จึงย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนสวนกุหลาบ (วิทยาลัยครูสวนสุนันทาปัจจุบัน) นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนราษฎรอีก 3 แห่ง ที่จัดการฝึกหัดครูประถม หลักสูตร 3 ปี คือ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย โรงเรียนเซมะศิริอนุสรณ์ และโรงเรียนเซนโยเซฟคอนเวนต์ แต่ได้เลิกไปในปี พ.ศ. 2487 เนื่องจากมีนโยบายให้การฝึกหัดครูเป็นเรื่องของรัฐ แต่เพียงฝ่ายเดียว

ในปี พ.ศ. 2482 ยุบกรมศึกษาธิการ แล้วตั้งกรมสามัญศึกษาและกรมวิชาการขึ้นมาแทน การฝึกหัดครูขยายมากขึ้น มีการเปิดฝึกหัดครูทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพแขนงต่าง ๆ มีการเปิดสถาบันฝึกหัดครูระดับสูงขึ้นที่ประสานมิตร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ในปัจจุบัน) ความก้าวหน้าส่วนมากมาจากการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือขององค์การระหว่างประเทศ

พ.ศ. 2497 ได้ตั้งกรมฝึกหัดครูขึ้น โดยมีความมุ่งหมายที่จะรวมงานฝึกหัดครู จากกรมต่าง ๆ เช่น กรมอาชีวศึกษา พลศึกษา ฯลฯ เข้ามาอยู่ในหน่วยงานเดียวกัน แต่ทำอยู่ได้พักเดียวก็กลับไปกรมต่าง ๆ จัดอยู่อีก¹

อย่างไรก็ตาม กรมการฝึกหัดครูก็มีบทบาทอย่างสำคัญในการผลิตครูให้เพียงพอ ปริมาณและคุณภาพ กับช่วยอบรมครูประจำการให้มีวิเศษสูงขึ้น

ประวัติวิทยาลัยครูในภาคใต้

วิทยาลัยครูยะลา

วิทยาลัยครูยะลา เดิมเป็นโรงเรียนอาชีพกสิกรรมจังหวัดยะลา เปิดสอนระดับ ป.5 - 6 โดยรับจากครูสำเร็จประโยคประถมศึกษาคอนตัน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2472 เป็นต้นมา เมื่อปีการศึกษา 2477 ได้เริ่มใช้หลักสูตรฝึกหัดครูชั้นต้น ปี 1 - 2 รับจากครูสำเร็จประโยค ประถมศึกษาเช่นเดิม แต่มีหลักสูตรประถมเกษตรกรรมสี่ก้านหนึ่ง เปิดสอน ณ ที่ซึ่งเป็น โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงในปัจจุบัน ต่อมาในปีการศึกษา 2481 ทางราชการให้โอนชั้น ประถมเกษตรกรรมไปขึ้นกับเทศบาลเมืองยะลา คงเปิดสอนเฉพาะหลักสูตรฝึกหัดครู โดย ให้อ้ายไปสอน ณ บริเวณซึ่งเป็นโรงเรียนการช่างยะลาในปัจจุบัน อีกสองปีต่อมาได้เริ่มการ สอนตามหลักสูตรใหม่ เรียกว่าชั้นมัธยมพิเศษหลักสูตร 3 ปี รับนักเรียนซึ่งจบประโยค ประถมศึกษาคอนตัน ครั้นต่อมาหลังจากที่ได้ย้ายสถานที่เรียนอีกครั้งหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2486 โดยไปตั้งอยู่ ณ หมู่บ้านสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา อันเป็นศาลากลางจังหวัดเดิม ก็ได้เปลี่ยนเรียกหลักสูตรพิเศษ เป็นประโยคครูประชาบาล (ป.ม.) หลักสูตร 3 ปี และ ในปีการศึกษา 2493 ได้เปิดชั้นฝึกหัดครูมูล (ป.) รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมปีที่ 6 (มศ.3

¹ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, "พัฒนาการของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย"(วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 9 - 10.

ในปัจจุบัน) มาศึกษาต่อหลักสูตร 1 ปี และยุบเลิกชั้นประโยคครูประชาบาลปีที่ 1 ในปีต่อมา
 เปิดชั้นฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ว) รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมปีที่ 3 (ป.7) มาศึกษา
 ต่อหลักสูตร 2 ปี และยุบเลิกประโยคครูประชาบาลปีที่ 2 และในปีการศึกษา 2495 ยุบเลิก
 ประโยคครูประชาบาลปีที่ 3 คงเปิดสอนเฉพาะหลักสูตรครูมูล และครูประกาศนียบัตรจังหวัด
 ในปีการศึกษา 2498 เริ่มใช้หลักสูตรฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการการศึกษา (ป.กศ.) แต่
 อย่างเดียว ในปี พ.ศ. 2504 ได้ย้ายมาตั้ง ณ บริเวณอันเป็นที่ตั้งในปัจจุบัน และในปี
 การศึกษา 2506 ทางกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูแห่งนี้ให้
 เป็นวิทยาลัยครู โดยเพิ่มหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.ชั้นสูง) ต่อ
 จากชั้น ป.กศ.อีก 2 ปี ในปีการศึกษา 2510 ได้เพิ่มหลักสูตรครูประถม (ป.ป.) หลักสูตร
 1 ปี รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ในปี พ.ศ. 2513
 เริ่มเปิดดำเนินการสอนตามหลักสูตรนอกเวลาสำหรับบุคคลภายนอก

ปีการศึกษา 2514 เปิดวิชาเอกศาสนาสอนตาม เป็นวิชาเลือกพิเศษในระดับ
 ป.กศ. ปีการศึกษา 2515 เปิดสอนระดับ ป.กศ.ชั้นสูง วิชาเอกอนุบาล ในปี พ.ศ. 2517
 ก็ได้เปิดสอนในระดับปริญญาตรี และดำเนินการเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน¹

วิทยาลัยครูสงขลา

วิทยาลัยครูสงขลาได้เปิดรับนักเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรจังหวัด (ว)
 ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2462 โดยรับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษา (ตอนนั้นมีแค่ ป.3) เข้ามา
 ศึกษาต่อ 3 ปี จบแล้วได้วุฒิครู ว. เวลาเรียนก็ได้รับทุนอุดหนุนจากกระทรวงธรรมการ
 นักเรียนในตอนแรกนี้เรียนที่โรงเรียนมหาวชิราวุธ ผู้สอนก็คือครูของโรงเรียนนี้ด้วย.

¹กรมการฝึกหัดครู, ประวัติกิจกรรมและวิทยาลัยครู, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
 คุรุสภาลาดพร้าว, 2517), หน้า 57.

ต่อมาความจำเป็นที่ต้องมีครูมากขึ้นเนื่องจากได้มีการประกาศใช้ พ.ร.บ. ประถมศึกษา ดังนั้นจึงได้มีการตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูมูลขึ้นในปี พ.ศ. 2468 ณ ที่ตั้งโรงเรียนเกษตรกรรมสงขลาในปัจจุบัน โรงเรียนนี้มีชื่อว่า โรงเรียนฝึกหัดครูมูลประจำมณฑลนครศรีธรรมราช โดยมีขุนชนะณรงค์ศึกษากร เป็นครูใหญ่ รับนักเรียนที่จบ ป.3 หรือเป็นครูอำเภอหรือจังหวัดต่าง ๆ ส่งมา ใช้เวลาศึกษา 2 ปี จบแล้วได้ประกาศนียบัตรฝึกหัดครูมูล (ป) ในปี พ.ศ. 2476 ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมประจำภาคใต้ขึ้นที่ตำบลคอกหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ให้ชื่อว่าโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมประจำภาคใต้

ส่วนทางโรงเรียนฝึกหัดครูมูลเดิมได้เปลี่ยนเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรจังหวัดสงขลา โดยมี นายเฉลิม สุขเวช เป็นอาจารย์ใหญ่ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2480 ได้มีการยุบโรงเรียนมัธยมวิสามนัญเกษตรกรรม โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตร จังหวัดสงขลา จึงได้ย้ายมาอยู่ที่คอกหงส์ ในปี พ.ศ. 2490 โรงเรียนจึงได้เปลี่ยนฐานะเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูมูล โดยรับนักเรียนที่จบ ม.6 มาเรียน 1 ปี จบแล้วได้ประกาศนียบัตรครูมูล (ป)

ใน พ.ศ. 2498 ทางกระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่ โดยให้โรงเรียนฝึกหัดครูสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยรับนักเรียนที่จบชั้น ม.6 เข้าเรียนต่อ 2 ปี เมื่อเรียนจบแล้วจะได้ประกาศนียบัตร ป.กศ. เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่ ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงได้เปลี่ยนโรงเรียนฝึกหัดครูมูลเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูจังหวัดสงขลา การฝึกหัดครูตามแนวใหม่นี้ เปิดสอนที่โรงเรียนฝึกหัดครูสงขลา บ้านคอกหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เปิดสอนได้ 1 ปี รุ่งขึ้นในปี พ.ศ. 2499 โรงเรียนรับนักเรียนมากขึ้น สถานที่คับแคบ ทางราชการจึงจัดหาที่เรียนขึ้นใหม่ที่บ้านสำโรง หมู่ที่ 4 ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ดังนั้นในวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2499 จึงได้ย้ายโรงเรียนฝึกหัดครูสงขลาจากบ้านคอกหงส์มาอยู่ที่บ้านสำโรง อำเภอเมือง ซึ่งเป็นที่ตั้งวิทยาลัยครูสงขลาในปัจจุบัน

กรมการฝึกหัดครูได้ยกฐานะของโรงเรียนฝึกหัดครูสงขลาเป็นวิทยาลัยครูสงขลา เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2504 มีการขยายชั้นเรียนและเปิดเรียนชั้นประกาศนียบัตร วิชา

การศึกษาชั้นสูง ในปีเดียวกันนั้น วิทยาลัยไคซายอาคารเรียนเพิ่มขึ้น และเริ่มรับนักเรียนหญิงเปิดสอนเป็นสหศึกษา และได้เจริญรุดหน้ามาเป็นลำดับ จนถึงปี พ.ศ. 2510 จึงได้เปิดรับนักเรียน ป.ป. ชั้นอีกหลักสูตรหนึ่ง โดยรับนักเรียนที่สำเร็จระดับเตรียมอุดมศึกษา (ม.ศ.5 ในปัจจุบัน) ให้มาเรียน 1 ปี แล้วออกไปเป็นครู หรือจะเรียนต่อ ป.กศ.สูงก็ได้ และในปี พ.ศ. 2510 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศรวมโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูสงขลา กับ วิทยาลัยครูสงขลา เข้าด้วยกัน วิทยาลัยครูสงขลาจึงกลายเป็นสถานฝึกหัดครูขนาดใหญ่ในภาคใต้

ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 เนื่องจากทางราชการยังคงขาดแคลนครูในระดับชั้นประถม อยู่อีกเป็นจำนวนมาก วิทยาลัยครูสงขลาจึงได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา สำหรับบุคคลภายนอกชั้นอีกหลักสูตรหนึ่ง เรียกว่า ป.กศ.ภาคนอกเวลา และใน พ.ศ. 2514 ก็ได้เปิดสอนหลักสูตรวิชาการศึกษาชั้นสูงสำหรับบุคคลภายนอกชั้น เรียกว่า ป.กศ.ชั้นสูงภาคนอกเวลา

ในปี พ.ศ. 2517 ก็ได้เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และดำเนินการเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน¹

วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ทั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2500 เป็นโรงเรียนฝึกหัดครูประเภทสหศึกษา สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยอาศัยอาคารของหอสมุดประชาชน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งตั้งอยู่สนามหน้าเมือง เป็นสถานที่เรียนชั่วคราวเป็นเวลา 2 ปีการศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2501 ได้ย้ายโรงเรียนมาตั้งอยู่ในบริเวณซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนในปัจจุบันนี้ คือบริเวณเชิงเขามหาชัย โดยมี ม.ล.ปิ่น มาลากุล ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เลือกสถานที่ตั้ง

¹กรมการฝึกหัดครู, ประวัติกรมและวิทยาลัยครู, หน้า 58 - 61.

โรงเรียน และด้วยเหตุที่ว่าโรงเรียนตั้งอยู่ใกล้ภูเขามหาชัย ชาวบ้านส่วนใหญ่จึงเรียกว่า
ฝึกหัดครู เขามหาชัย

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูนครศรีธรรมราชเป็น
วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2512 เพื่อขยายและปรับปรุง
คุณภาพของการฝึกหัดครู สนองนโยบายการขยายนักเรียนมัธยมศึกษา และผลิตครูที่มีคุณภาพ
ตามแผนพัฒนาของประเทศ

วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราชได้รับการยกฐานะตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู
พ.ศ. 2518 ให้เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 จนถึงปัจจุบัน¹

วิทยาลัยครูภูเก็ต

ระยะที่ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาขาดแคลนครู กรมการฝึกหัดครูก็เร่ง
ผลิตครู โดยให้เปิดสอนภาคค่ำในวิทยาลัยครูต่าง ๆ และวางโครงการสร้างวิทยาลัยครู
เพิ่มนั้น ทางจังหวัดภูเก็ตก็ได้เสนอขอให้จัดตั้งขึ้นที่จังหวัดภูเก็ตด้วย โดยเสนอที่ดินสำหรับ
ก่อสร้างหลายแห่งเพื่อให้พิจารณา

อธิบดีกรมการฝึกหัดครู (นายบุญถิ่น อัตถากร) จึงได้เดินทางไปสำรวจสถานที่ที่
จังหวัดเสนอไป เห็นว่าบางแห่งไม่เหมาะสม บางแห่งมีปัญหาจึงสร้างไม่ได้ แต่ก็สนับสนุน
ที่จะให้สร้างวิทยาลัยครูที่จังหวัดภูเก็ต ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2513 จึงได้เดินทางไป
สำรวจใหม่อีกครั้งหนึ่งที่บริเวณท่าฉัตรไชย บริเวณป่าสงวนบางขุน อำเภอดกลาง ที่ตำบล
ระเง็ง อำเภอเมือง เห็นว่าที่ตำบลระเง็ง ซึ่งเป็นที่ดินของทรัพย์สินกรรณีย์ เหมาะสมที่สุด
แต่ปรากฏว่ากรมทรัพย์สินกรรณีย์ขัดข้อง จึงหยุดชะงักไป

ต่อมาในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2514 ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายบุญถิ่น อัตถากร) ไปสำรวจที่ดินบริเวณท่าฉัตรไชย จำนวน 1,000 ไร่ เห็นว่ายังไม่สมบูรณ์ จึงมอบให้กรมการฝึกหัดครูพิจารณา ในเดือนเมษายน พ.ศ. 2514 อธิบดีกรมการฝึกหัดครู (ดร.สาโรช บัวศรี) และคณะจึงไปสำรวจและพบว่า มีราษฎรเข้าบุกรุกทำผลประโยชน์ จะขอให้ราษฎรออกกัฐา ในที่สุดเห็นชอบที่จะสร้างวิทยาลัยครูที่หมู่บ้านสามกอง ตำบลรัฐา ซึ่งเป็นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต (ขุนเลิศโกศารักษ์ มอบให้) ทางสภาจังหวัด ลงมติให้กระทรวงศึกษาธิการใช้สร้างวิทยาลัยครูได้ และเมื่อท่านขุนเลิศโกศารักษ์ยอมเกล้าฯ ถวายที่ดินรวม 250 ไร่ เนื่องในวันรัชดาภิเษก เพื่อให้เป็นที่สร้างวิทยาลัยครู กับทำนิติกรรม โอนโฉนดที่ดินให้กระทรวงศึกษาธิการเรียบร้อยแล้ว กรมการฝึกหัดครูจึงเริ่มดำเนินการ ก่อสร้างตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2514

วิทยาลัยครูภูเก็ตเปิดสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2515 ในระดับ ป.กศ. ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาในปี พ.ศ. 2516 กรมการฝึกหัดครูอนุมัติให้เปิดสอน ถึงระดับ ป.กศ. ชั้นสูง¹

วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี

กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี ขึ้น เมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2516 วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี ตั้งอยู่ในบริเวณเขตนิคม สร้างตนเองขุนทะเล ตำบลขุนทะเล อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ติดกับทางหลวงจังหวัดสายสุราษฎร์ธานี บ้านนาสาร ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 8 และที่ 9 มีเนื้อที่ประมาณ 600 ไร่ ที่ดินแปลงนี้ทางนิคมฯ ได้ยกให้กับที่ท่าการศึกษาธิการจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งสำหรับก่อสร้างวิทยาลัยครู ต่อมาภายหลังทางนิคมฯ ได้ยกที่ดินบริเวณใกล้เคียงเพิ่มเติมให้อีก 2 แปลง - ซึ่งจะเป็นประโยชน์

¹กรมการฝึกหัดครู, ประวัติกรมและวิทยาลัยครู, หน้า 63.

ในการขยายงานของวิทยาลัยในอนาคต¹

ปัจจุบันวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานีเปิดสอน 2 ระดับคือ ในระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา (ป.กศ.) และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) สำหรับใน
ระดับปริญญาตรี คงจะเปิดทำการสอนได้ในอนาคตอันใกล้

คำจำกัดความ

ความคิดเห็น หมายถึง ทาที่ ความรู้สึก ที่มีต่อบุคคล หรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ซึ่งมีทั้งในลักษณะ Positive คือ สนใจ
พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และในลักษณะ Negative
คือขัดแย้ง เบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่ร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติตาม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง ทาที่ ความรู้สึกที่มีต่อ
กิจกรรมนักศึกษา ซึ่งอาจจะมีทั้งลักษณะ Positive และ Negative

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่สอนประจำอยู่ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งของ
วิทยาลัยครูภาคใต้

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง
ของวิทยาลัยครูในภาคใต้ (แต่ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาที่กล่าวถึงคือ นักศึกษาที่กำลังเรียน
ชั้น ป.กศ.สูง)

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมทั้งหลายภายในสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษา
มีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งสถานศึกษายอมรับและสนับสนุนกิจกรรมเหล่านั้น
และการเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นจะไม่มีผลในการนับ เป็นส่วนที่พิจารณาผลการศึกษา

ความต้องการ หมายถึง ความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

¹กรมการฝึกหัดครู, ประวัติกรมและวิทยาลัยครู, หน้า 123.

วิทยาลัยครูภาคใต้ หมายถึงวิทยาลัยครูซึ่งตั้งอยู่ในภาคใต้ของประเทศไทย มี 5 แห่งคือ วิทยาลัยครูยะลา วิทยาลัยครูสงขลา วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูภูเก็ต และวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรของวิทยาลัยครูในภาคใต้ ซึ่งมีอยู่ 5 แห่งคือ วิทยาลัยครูยะลา, วิทยาลัยครูสงขลา วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูภูเก็ต และวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี
2. จำนวนอาจารย์ที่ใช้ในการวิจัยคือ อาจารย์ของแต่ละวิทยาลัยครูในภาคใต้ โดยสุ่มตัวอย่างมาวิทยาลัยครูละ ร้อยละ 20
3. จำนวนนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้น ป.กศ.สูง ของวิทยาลัยครูแต่ละแห่งในภาคใต้ โดยสุ่มตัวอย่างมาวิทยาลัยครูละ ร้อยละ 10

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย อาจเกิดขึ้นได้จากสาเหตุต่อไปนี้

1. เนื่องจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษา ซึ่งอาจจะไม่ตอบตรงกับความรู้สึกอันแท้จริงของตน เพราะนักศึกษาอาจจะคำนึงถึงผลได้ผลเสียจากการตอบ หรืออาจเป็นเพราะต้องการรักษาน้ำใจของเพื่อนที่ทำงานเกี่ยวกับกิจกรรม
2. องค์ประกอบอื่น ๆ ของบุคคลากรที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจจะมีเซวาร์ ปัญญา พื้นฐานความรู้ และประสบการณ์ต่างกัน ที่ผู้วิจัยไม่สามารถจะควบคุมได้ จึงอาจจะทำให้ผลของการวิจัยมีส่วนบกพร่องได้

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยเชื่อว่า แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และนำไปใช้ในการสอบถามนี้ มีความตรง (Validity) และมีความเที่ยง (Reliability) พอดีจะนำไปใช้วัดความคิดเห็นได้ตามความประสงค์ ทั้งนี้เพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาถึงวิธีการเขียนแบบสอบถามชนิดนี้ทั้งจากตำราที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และยังได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำไป Try Out เพื่อหาข้อบกพร่องก่อนแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จากนั้นจึงได้นำไปใช้กับประชากรจริง ๆ
2. ผู้วิจัยเชื่อว่า กลุ่มประชากรที่สุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบ แบบสอบถามครั้งนี้ สามารถเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมดได้ เพราะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตามหลักสถิติที่เชื่อถือได้ คือใช้วิธีสุ่มแบบ Stratified Random Sampling ก่อน แล้วจึงใช้แบบ Simple Random Sampling อีกครั้งหนึ่ง
3. ผู้วิจัยเชื่อว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ และเคยมีส่วนรวมในกิจกรรมต่าง ๆ มาแล้วทุกคน เนื่องจากระเบียบของกรมการฝึกหัดครู ได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และอาจารย์ทุกคนจะต้องเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา (Home-Room)

005386

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูในภาคใต้ซึ่งมีอยู่ 5 แห่ง คือ วิทยาลัยครูยะลา วิทยาลัยครูสงขลา วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูภูเก็ต และวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Random Sampling โดยสุ่มมาเป็นจำนวนดังนี้

1.1 อาจารย์สุ่มมาแห่งละร้อยละ 20 รวมทั้งสิ้น 128 คน

1.2 นักศึกษาชั้น ป.กศ.สูง สุ่มมาแห่งละร้อยละ 10 รวมทั้งสิ้น 510 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาเอง เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา
2. แบบสอบถามสำหรับอาจารย์

แบบสอบถามแต่ละฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยจะถามในประเด็นเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ วิชาดำเนินงาน ความต้องการ และปัญหา

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - ended) เพื่อให้ผู้ตอบได้เขียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทดสอบเก็บข้อมูลเองในมหาวิทยาลัยครุที่กำหนดให้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามที่ตอบแล้ว มาวิเคราะห์โดยใช้ศาสตร์ดังต่อไปนี้คือ

1. หาค่าร้อยละ
2. หาค่าเฉลี่ย (Mean)
3. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. หาค่า (t - test)
5. หาค่า ANOVA (F - Test)
6. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและบรรยายความ

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

1. เป็นแนวทางให้วิทยาลัยครูต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยครูในภาคใต้ ได้นำผลการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไขดำเนินงานในคานการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น

2. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารในวิทยาลัยครูได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรม และจะไต่หาทางปรับปรุงแก้ไขขอปกครองต่อไป

3. เป็นข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้บริหารได้ทราบความคิดเห็นและความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาว่า อาจารย์และนักศึกษาสวนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษาอย่างไร และต้องการจะให้จัดไปในแนวใด ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารได้วินิจฉัยและตัดสินใจสั่งการได้ถูกต้อง และตรงกับความต้องการของคนส่วนใหญ่ยิ่งขึ้น

4. จะช่วยลดความขัดแย้งในการจัดกิจกรรมนักศึกษา อันจะเกิดขึ้นในสถาบันได้ เพราะเท่าที่ผ่าน ๆ มา การจัดกิจกรรมนักศึกษาในบางครั้ง ไม่ตรงกับความต้องการของคนส่วนใหญ่ จึงทำให้เกิดปัญหาและขาดความร่วมมือจากอาจารย์และนักศึกษา

5. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการที่จะส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมบางอย่างที่อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าดี มีประโยชน์และอยากจะจัดขึ้นในวิทยาลัย

6. เพื่อประโยชน์ในการวิจัยเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย